

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: FM-U-4040-P-307-16/19-36-2

PRIMLJENO: NEPOŠTANO - PREDANO POŠTI
..... dana 02-12-2019 20.....

not u privitku. Primjeraka1..... Priloga

Poslovni broj: 2 UsI-1110/2019-14

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu dr. sc. Alenu Rajku, uz sudjelovanje zapisničarke Sofije Germovšek, u upravnom sporu tužitelja Ivana Mijandrušića, iz kojeg zastupa opunomoćenik Aleksandar Puh, odvjetnik u Puli, Leharova 1, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, 27. studenog 2019.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: 711-I-1298-P-307-16/19-30-11 od 14. lipnja 2019. godine.

Obrazloženje

Odlukom tuženika, broj: 711-I-1298-P-307-16/19-30-11 od 14. lipnja 2019., utvrđeno je da je tužitelj, kao dužnosnik – općinski načelnik Općine Gračišće, propustom da po pisanom pozivu priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine u izvješćima o imovinskom stanju dužnosnika s imovinom utvrđenom u postupku provjere na temelju pribavljenih podataka od nadležnih državnih tijela (u odnosu na podatke pobliže označene u izreci odluke), počinio povrede članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj 26/11, 12/12, 126/12, 48/13 – proć. tekst i 57/15, u nastavku teksta: ZSSI), vezano uz članke 8. i 9. toga Zakona (t. I. izreke odluke). Za navedene povrede tužitelju je izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI obustave isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 7.000,00 kuna, koja će biti izvršena u sedam jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kuna (t. II.). Utvrđeni propusti tužitelja odnose se na (ne)točnu površinu dviju nekretnina, te na četiri bitne promjene u imovini (tri u pogledu nekretnina, jedna vezana uz primanje novčanih poticaja).

Tužitelj osporava zakonitost tuženikove odluke i tvrdi, u bitnome, da je tuženik – uslijed formalnoga i isključivog tumačenja odredbi ZSSI - pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, da je prilikom upisivanja podataka u izvješće o imovinskom stanju dužnosnika došlo do tehničkog propusta tužitelja, da je cijepanjem jedne matične nekretnine nastalo više novih čestica, da je razlika u površini imovine utvrđena po javnim evidencijama rezultat nesređenih vlasničkih odnosa, da je objavom izvješća o imovinskom stanju tužitelja u potpunosti ispunjena svrha obveze njezina objavljivanja, da odredbama ZSSI nije definirana bitna promjena imovinskog stanja, te da u obrazloženju osporavane odluke nije navedeno zašto bi se u konkretnom slučaju radilo o bitnoj promjeni imovinskog stanja. Tužitelj smatra da se promjene u imovini prijavljuju na isteku mandata, da nije smatrao da je zamjena nekretnina bitna

promjena koju treba iskazati (po saznanju za tu obvezu, zamjenu nekretnina je odmah prijavio), te da je smatrao dovoljnim podatak o primljenim poticajima iskazati na godišnjoj razini. Tužitelj predlaže da Sud poništi osporenu odluku tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda osporene odluke, te dodaje, u bitnome, kako slijedi. Da bi se ostvarila svrha obveze podnošenja izvješća o imovinskom stanju dužnosnika potrebno je da podaci u izvješću budu pravilno i potpuno prijavljeni, pa se pogrešno prijavljivanje imovine na propisanom obrascu ne može smatrati običnim tehničkim propustom. Na dužnosniku je da obrazloži i dokaže da je njegovo imovinsko stanje onakvo kako ga je prikazao u podnesenom izvješću, odnosno da podaci prikupljeni od nadležnih tijela ne prikazuju stvarno stanje imovine dužnosnika. Tužitelj, međutim, uz svoje očitovanje na zaključak o dostavi pisanog očitovanja s potrebnim dokazima, ni kasnije u postupku, nije dostavio odgovarajuće dokaze kojima bi uskladio prijavljenu imovinu s imovinom utvrđenom u postupku redovite provjere, već je, naprotiv, potvrdio postojanje nesklada. Dodatno elaborira što je tužitelj propustio dokazati uz pojedinu od spornih točaka koje su mu stavljene na teret, te u kojim segmentima je tužitelj samo potvrdio postojanje utvrđenog nesklada imovine. Zaključuje da nije dovoljno dostaviti zatraženo očitovanje, već očitovanje mora biti takvo da iz njega proizlazi valjano utvrđenje utvrđenog nesklada, uz odgovarajuće dokaze. Tuženik se s time u vezi ujedno poziva na dosadašnju upravnosudsku praksu, te predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Izvanraspravnim rješenjem od 30. rujna 2019. odbijen je prijedlog tužitelja za određivanje odgovodnog učinka tužbe u ovome sporu, zbog razloga iznesenih u tom rješenju.

Na raspravi provedenoj 20. studenog 2019., u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, tužitelj izlaže kao u tužbi.

Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je donesena osporena odluka te u spisu ovoga upravnog spora. Raspravnim rješenjem odbijen je prijedlog tužitelja da bude saslušan kao stranka, zbog razloga iznesenih u tom rješenju.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema članku 1. stavku 2. ZSSI, svrha toga Zakona je sprječavanje sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprječavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u obnašanju javnih dužnosti te jačanje povjerenja građana u tijela javne vlasti.

Povjerenstvo vrši provjeru podataka iz podnesenih izvješća dužnosnika o imovinskom stanju (čl. 21. st. 1. ZSSI), koja provjera može biti prethodna (administrativna) ili redovita (čl. 22. toga Zakona). Redovita provjera provodi se za svako podneseno izvješće o imovinskom stanju dužnosnika, prikupljanjem i razmjenom podataka te usporedbom prijavljenih podataka o imovini iz podnesenih izvješća o imovinskom stanju dužnosnika s pribavljenim podacima Porezne uprave i drugih nadležnih državnih tijela (čl. 24. navedenog Zakona).

Odredbom članka 27. ZSSI propisano je da će, ako dužnosnik ne dostavi Povjerenstvu pisano očitovanje iz članka 26. toga Zakona u roku od 15 dana ili pak ne priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika, Povjerenstvo pokrenuti postupak

protiv dužnosnika zbog kršenja odredbi iz članka 8. i 9. navedenog Zakona te će o tom obavijestiti nadležna državna tijela.

U osporavanoj odluci citirane su i druge mjerodavne odredbe ZSSI, s kojima je tužitelj upoznat.

Normativni sustav uspostavljen odredbama ZSSI najvećim je dijelom striktno naravi, upravo kako bi u najvećoj mogućoj mjeri omogućio ostvarivanje svrhe Zakona, te smanjio prostor za dvojbe u njegovoj primjeni koje bi mogle dovesti do izigravanja te svrhe, kako u pogledu ponašanja dužnosnika, tako i povjerenja građana u njih. Stoga se od dužnosnika očekuje odgovarajući stupanj upućenosti u vlastite obveze te njihovo dosljedno ispunjavanje.

Usto, tuženik osnovano naglašava da odredba članka 27. ZSSI razumijeva valjano, cjelovito i utemeljeno obrazloženje o utvrđenom neskladu podataka i/ili nerazmjeru imovine, potkrijepljeno adekvatnim dokazima. Spomenuto je ovdje tužitelj propustio na odgovarajući učiniti, zbog razloga iznesenih u cjelovitome i preciznom obrazloženju osporavane odluke te u odgovoru tuženika na tužbu, s kojima je Sud u cijelosti suglasan, a koji razlozi su tužitelju poznati. Također, navedeni razlozi svoju činjeničnu podlogu imaju u sadržaju spisa predmeta upravnog postupka, u kojem je opsežno i detaljno dokumentiran tijek donošenja osporavane odluke tuženika.

Pritom tužiteljeva stajališta o tehničkim propustima, o tome što jest ili nije trebao prijaviti, relativiziranje pojma bitne promjene, te čime se svrha ZSSI može smatrati ispunjenom, nemaju uporišta ni u odredbama toga Zakona, ni u njegovom cilju i svrsi, niti u ustaljenoj upravnoj i sudskoj praksi. Tužitelj je imao priliku dokazati da ne postoji nesklad podataka, niti nerazmjer između prijavljene imovine i pribavljenih podataka, ali to u postupku donošenja osporavane odluke nije učinio na valjani način.

U pogledu sankcije izrečene u predmetnom slučaju, Sud ističe da odluka o tome podliježe slobodnoj (diskrecijskoj) ocjeni tuženika, kao obliku slabije vezanosti javnopravnog tijela pravnom normom, u okviru zakonom dane ovlasti i sukladno svrsi radi koje je ovlast dana (čl. 5. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku, „Narodne novine“, broj 47/09), dok je upravnosudski nadzor zakonitosti pojedinačne odluke donesene primjenom slobodne ocjene ograničen na zakonitost takve odluke, granice ovlasti i svrhu radi koje je ovlast dana (čl. 4. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, „Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17 u nastavku teksta: ZUS). Ovdje je nesporno da je izbor sankcije obavljen u okviru zakonom dane ovlasti. Pored toga, imajući na umu karakter predmetne povrede odredbi ZSSI te elemente odmjeravanja sankcije iznesene u obrazloženju osporavane odluke, Sud ne nalazi da bi sankcija izrečena tužitelju bila protivna svrsi radi koje je ta ovlast dana.

Uzevši u obzir navedeno, osporena odluka tuženika ocjenjuje se zakonitom.

Trebalo je stoga, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Rijeci 27. studenog 2019.

S u d a c

dr. sc. Alen Rajko, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u tri (3) primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Dostaviti:

- Odvjetniku Aleksandru Puhu, 52 100 Pula, Leharova 1
- ☉ Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa, 10 000 Zagreb, Ul. kneza Mutimira 5

Za točnost opravka ovlaštena službenica
Sofija Germovšek